Routing część 3: wewnątrz routera

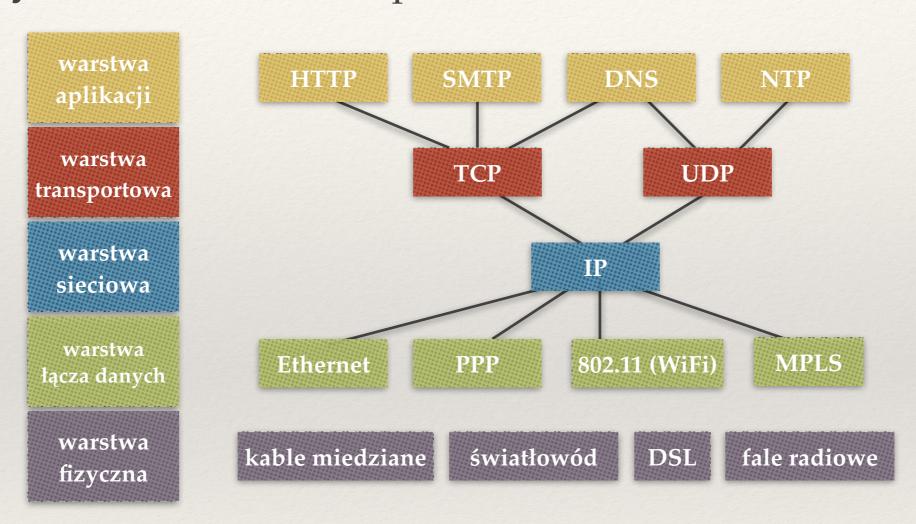
Sieci komputerowe Wykład 4

Marcin Bieńkowski

Ale najpierw: piszemy prostą aplikację (gniazda UDP)

Jedna warstwa sieci i globalne adresowanie

* Każde urządzenie w sieci posługuje się tym samym protokołem warstwy sieci. W Internecie: protokół IP.

* Każde urządzenie ma unikatowy adres. W Internecie: adresy IP

Gniazda

Interfejs programistyczny do nadawania i odbierania pakietów

Umożliwiają podawanie danych do umieszczenia w datagramach UDP lub segmentach TCP.

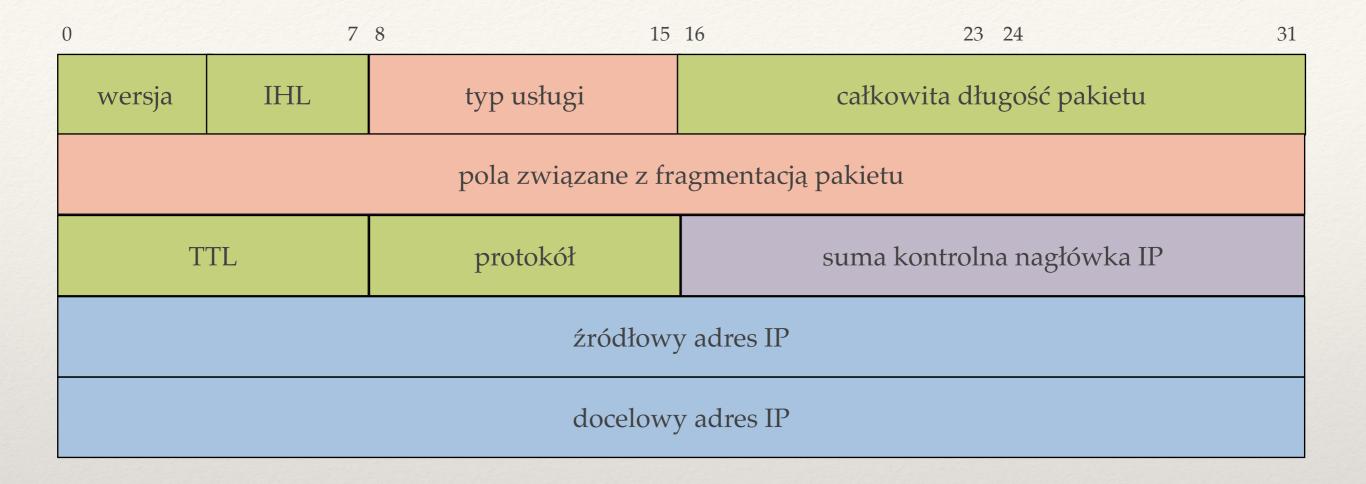
nagłówek IP TCP lub UDP dane zapisywane do gniazda

dostęp do niektórych pól za pomocą funkcji gniazd

Gniazda surowe: umożliwiają podawanie danych do umieszczenia bezpośrednio w danych pakietu IP.

nagłówek IP dane zapisywane do gniazda

Nagłówek pakietu IP

Protokół = datagram przechowywany w danych pakietu
 (np. 1 = ICMP, 6 = TCP, 17 = UDP).

Nagłówek UDP

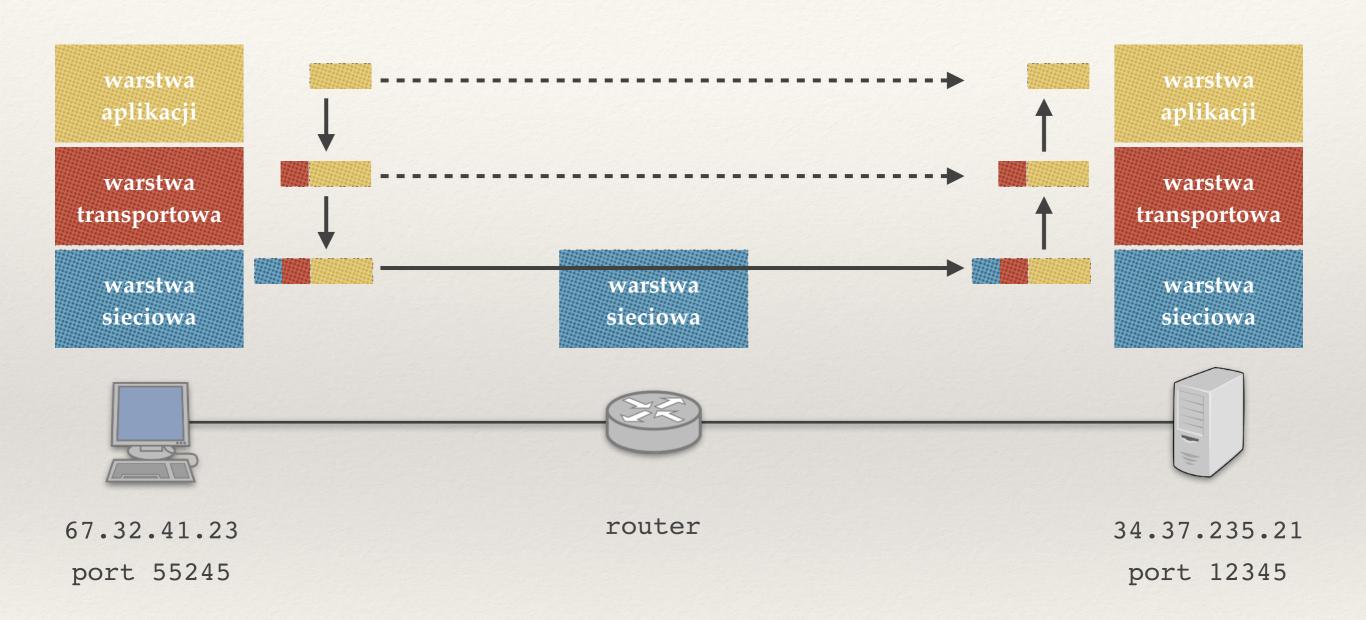
0 7 8	15 16	23 24	31	
port źródłowy		port docelowy		
długość		suma kontrolna		

* Port:

- liczba 16-bitowa;
- identyfikuje aplikację wewnątrz danego komputera;

 Warstwa sieciowa zapewnia dostarczanie pakietów pomiędzy komputerami, warstwa transportowa pomiędzy aplikacjami.

Enkapsulacja i dekapsulacja

Gniazdo UDP

- * Identyfikuje jeden koniec komunikacji UDP.
- Opisywane przez parę (lokalny adres IP, lokalny port).
- * Związane z konkretnym procesem.

Tworzenie gniazda

```
#include <arpa/inet.h>
int sockfd = socket(AF_INET, SOCK_DGRAM, 0);
```

Wiązanie gniazda z adresem i portem

Struktura adresowa jak w przypadku gniazda surowego, ale wypełniamy w niej też port.

```
struct sockaddr_in server address;
bzero (&server address, sizeof(server address));
server address.sin family = AF INET;
server_address.sin_port
                       = htons(32345);
server address.sin addr.s addr = htonl(INADDR_ANY);
bind (
  sockfd,
  (struct sockaddr*)&server_address,
  sizeof(server_address)
```

demonstracja

Odbieranie pakietu z gniazda

Identycznie jak w przypadku gniazd surowych.

```
struct sockaddr in
                      sender;
                      sender_len = sizeof(sender);
socklen t
u int8 t
                      buffer[IP MAXPACKET+1];
ssize t packet len = recvfrom (
    sockfd,
    buffer,
                                        pakiet jako ciąg bajtów
    IP MAXPACKET,
    0,
    (struct sockaddr*)&sender,

informacje o nadawcy

    &sender len
```

Wysyłanie pakietu przez gniazdo

Identycznie jak w przypadku gniazd surowych, ale **recipient** musi zawierać również port.

```
char* reply = "Thank you!";
ssize_t reply len = strlen(reply);
ssize t bytes sent = sendto (
  sockfd,
  reply,
                                             dowolny ciąg bajtów,
 reply_len,
                                             niekoniecznie napis
  0,
                                             informacje o odbiorcy,
  (struct sockaddr*)&recipient,
                                             np. to co wpisaliśmy
  sizeof(recipient)
                                             do struktury sender
```

Zamykanie gniazda

Zwalnia zasoby związane z gniazdem.

close(sockfd);

Kod serwera UDP

close (sockfd);

```
int sockfd = socket(AF INET, SOCK DGRAM, 0);
                                                            Brak obsługi błędów,
struct sockaddr in server address;
                                                            plików nagłówkowych, etc.
bzero (&server address, sizeof(server address));
server address.sin family = AF INET;
server_address.sin_port = htons(32345);
server_address.sin_addr.s_addr = htonl(INADDR_ANY);
bind (sockfd, (struct sockaddr*)&server address, sizeof(server address));
for (;;) {
  struct sockaddr in sender;
  socklen t sender len = sizeof(sender);
 u int8 t
                   buffer[IP MAXPACKET+1];
  ssize t datagram len = recvfrom (sockfd, buffer, IP MAXPACKET, 0,
                                 (struct sockaddr*)&sender, &sender len);
  char sender ip str[20];
  inet ntop(AF INET, &(sender.sin addr), sender ip str, sizeof(sender ip str));
  printf ("Received UDP packet from IP address: %s, port: %d\n",
                                   sender ip str, ntohs(sender.sin port));
 buffer[datagram len] = 0;
 printf ("%ld-byte message: +%s+\n", datagram len, buffer);
 char* reply = "Thank you!";
  ssize t reply len = strlen(reply);
  sendto(sockfd, reply, reply_len, 0, (struct sockaddr*)&sender, sender_len); demonstracja
```

cały kod programu na stronie wykładu

Wiązanie z portem c.d.

- Serwer związuje się z danym portem funkcją bind().
 - Do związania z portem ≤ 1024 potrzebne uprawnienia administratora.

- Jeśli wyślemy coś przez gniazdo nie związując go z lokalnym portem, jądro przydzieli do tego gniazda automatycznie port.
 - + Port tymczasowy (zazwyczaj ≥ 32768).
 - Tak działa większość klientów (np. program nc).

Kod klienta UDP

```
Brak obsługi błędów, etc.
int main()
  int sockfd = socket(AF_INET, SOCK_DGRAM, 0);
   struct sockaddr in server addr;
  bzero (&server address, sizeof(server_address));
   server address.sin family = AF_INET;
   server address.sin port = htons(32345);
   inet_pton(AF_INET, "127.0.0.1", &server_addr.sin_addr);
  char* message = "Hello server!";
   sendto(sockfd, message, strlen(message), 0,
          (struct sockaddr*) &server_addr,
              sizeof(server addr));
  close (sockfd);
                                                  demonstracja
```

cały kod programu na stronie wykładu

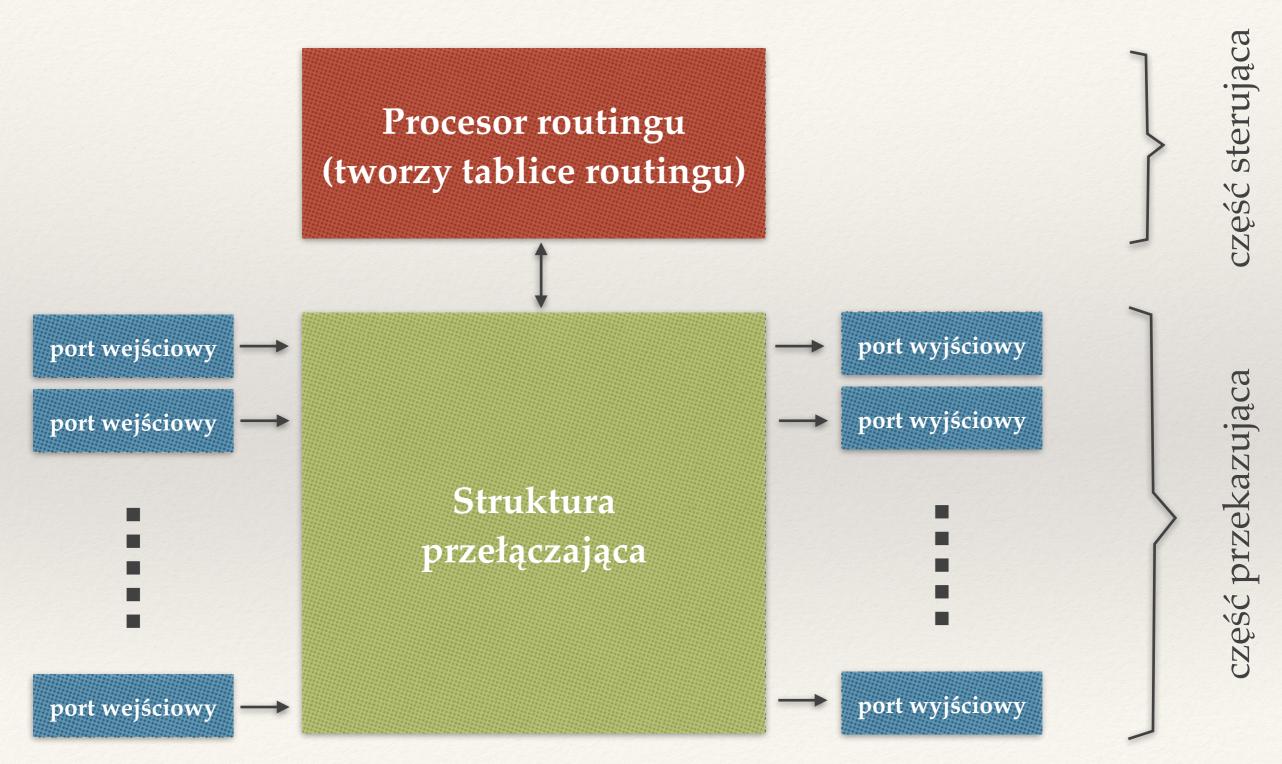
Wysyłanie pakietu UDP na adres rozgłoszeniowy

Wystarczy włączyć odpowiednią opcję gniazda.

Wewnatrz routera

Budowa routera

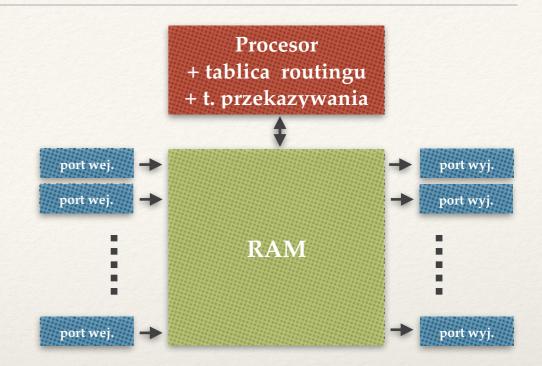
Router podejmuje decyzję na podstawie nagłówka pakietu w oparciu o tablicę przekazywania.

Przełączanie pakietów za pomocą RAM

Wczesne generacje routerów (jak PC).

- Brak struktury przełączającej.
- Tablica przekazywania w części sterującej.

Działanie:

- Port wejściowy odbiera pakiet i zgłasza przerwanie.
- * Procesor kopiuje pakiet do RAM.
- * Wolny port wyjściowy zgłasza przerwanie.
- Procesor kopiuje pakiet z RAM.

Przełączanie pakietów za pomocą RAM

Wczesne generacje routerów (jak PC).

- Brak struktury przełączającej.
- Tablica przekazywania w części sterującej.

Procesor + tablica routingu + t. przekazywania port wej. port wej. Pot wej. Pot wej. Pot wyj. RAM Pot wyj. Pot wyj.

Działanie:

- Port wejściowy odbiera pakiet i zgłasza przerwanie.
- * Procesor kopiuje pakiet do RAM.
- Wolny port wyjściowy zgłasza przerwanie.
- Procesor kopiuje pakiet z RAM.

Przełączanie pakietów za pomocą sieci przełączającej

Współczesne generacje routerów.

Procesor:

- Otrzymuje niektóre pakiety (RIP, OSPF).
- Tworzy tablice przekazywania i wysyła je do portów wejściowych.

Procesor + tablica routingu port wej. port wej. Procesor + tablica routingu port wej. port wyj. Struktura przełączająca port wyj. port wyj. port wyj.

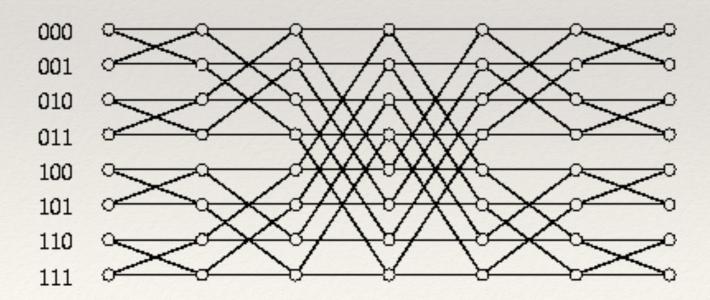
Port wejściowy:

- + Odbiera pakiet z łącza.
- Uaktualnia nagłówek IP (TTL, suma kontrolna).
- * Sprawdza, do którego portu wyjściowego go przesłać.

Struktura przełączająca

- Cel: Przekazywać pakiety z prędkością łącza (lub zbliżoną).
 - * N portów wejściowych o prędkości $R \rightarrow$ chcemy przepustowość $N \times R$ (typowe wartości to 10 Gbit/s 1 Tbit/s).

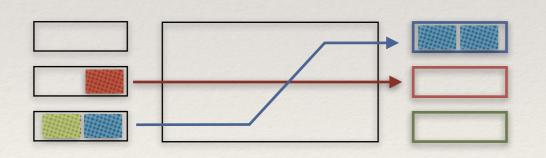
- * Sieci połączeń znane z sieci procesorów w systemach multiprocesorowych.
 - * każdy z każdym: $O(N^2)$ połączeń (niepraktyczne);
 - * sieci Benesa i pochodne: $O(N \log N)$ połączeń (potrafią bezkolizyjnie przesłać dowolną permutację).

Bufory z kolejkami pakietów

Przy portach wyjściowych.

- * Zapobiegają utracie pakietów przy czasowym zwiększeniu liczby pakietów (wykład 1).
- Przy portach wejściowych.
 - Jeśli przepustowość struktury przełączającej jest za mała.
 - Pakiety kierowane do zajętych łącz wyjściowych są blokowane.
 - + Problem blokowania przodu kolejki:

Niebieski pakiet musi czekać i blokuje wysłanie pakietu zielonego.

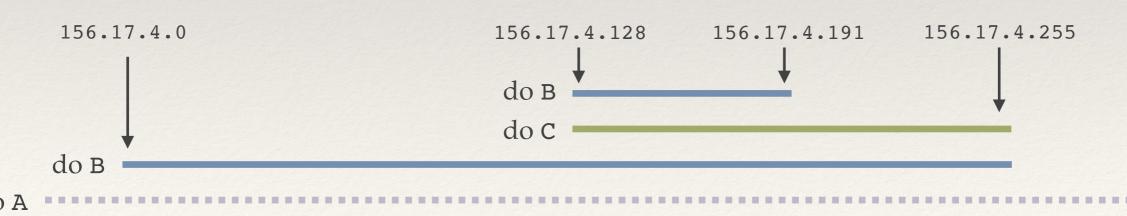
Rozwiązywane przez wirtualne kolejki pakietów: jedna kolejka dla każdego portu wyjściowego.

Porty wejściowe

Tablice przekazywania

Jeśli więcej niż jedna reguła pasuje, wybierana jest ta, która jest najdłuższym prefiksem = **mechanizm LPM** (longest prefix match)

prefiks CIDR	akcja	
0.0.0.0/0	do portu A	
156.17.4.0/24	do portu B	
156.17.4.128/25	do portu C	
156.17.4.128/26	do portu B	

Struktury danych dla LPM

- Struktura danych dla LPM musi obsługiwać:
 - lookup (adres) miliony razy / sek.
 - * insert (prefix) / delete (prefix) setki razy / sek.

- * Notacja:
 - * *n* liczba prefiksów w tablicy;
 - * w rozmiar adresu (adres mieści się w słowie maszyny).

Implementacja LPM (1)

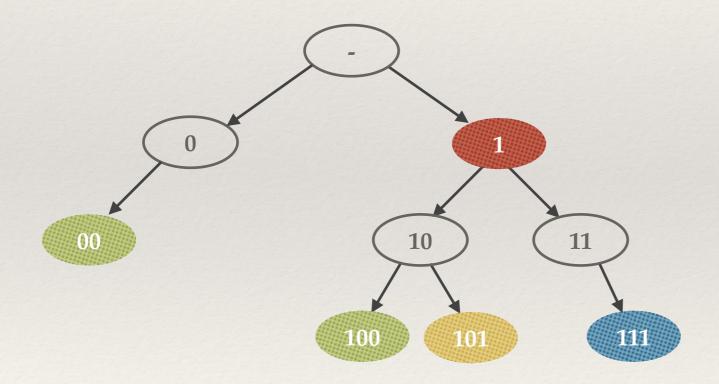
- Lista prefiksów
 - + pamięć: O(n)
 - + lookup: O(n)
 - * insert: O(1), delete: O(n)

Implementacja LPM (2)

- * Tablice haszujące (starsze systemy uniksowe)
 - * w+1 tablic (dla każdej długości prefiksu)
 - w czasach klas adresów IP wystarczało 5 tablic
 - + pamięć: O(n)
 - lookup: O(w) (oczekiwany)
 - * insert, delete: O(1) (oczekiwany)

Implementacja LPM (3)

- Drzewa trie (nowsze systemy uniksowe, routery sprzętowe)
 - + pamięć: $O(n \cdot w)$
 - + lookup: O(w)
 - + insert, delete: O(w)

Przechodzimy drzewo w dół i zwracamy ostatnią pasującą regułę:

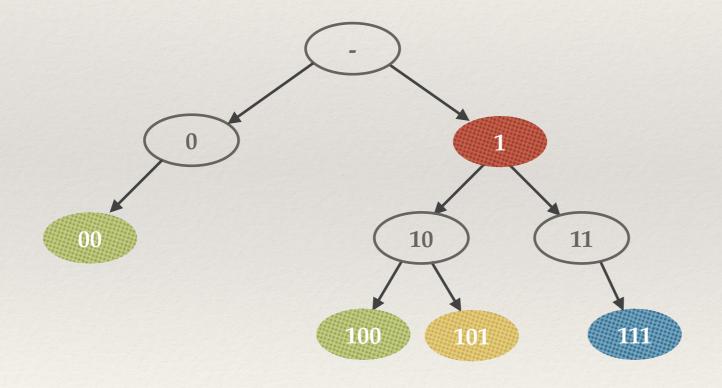
- * dla adresu 10000...
 - → port zielony;
- * dla adresu 11000...
 - → port czerwony.

Implementacja LPM (3)

- Drzewa trie (nowsze systemy uniksowe, routery sprzętowe)
 - + pamięć: $O(n \cdot w)$

Kompresja ścieżek bez rozgałęzień daje pamięć O(n).

- + lookup: O(w)
- + insert, delete: O(w)

Przechodzimy drzewo w dół i zwracamy ostatnią pasującą regułę:

- * dla adresu 10000...
 - → port zielony;
- * dla adresu 11000...
 - → port czerwony.

Implementacja LPM (4)

- * Trie ze dodatkowymi krawędziami skracającymi
 - + lookup: O(log w)
 - * insert, delete: O(n) (przynajmniej w najgorszym przypadku)
 - * Problem otwarty: czy da się wszystkie operacje w O(log w)?

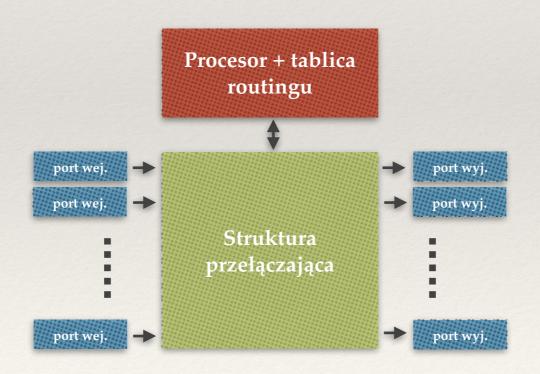
Implementacja LPM (5)

- Rozwiązania sprzętowe oparte o TCAM (nowsze routery sprzętowe)
 - **→** TCAM = ternary content addressable memory.
 - Przechowujemy pary (p, m) = (prefix, maska)
 - * Dla adresu w można równolegle znaleźć wszystkie pary takie, że w & m = p & m (bitowy "and") = wszystkie pasujące prefiksy.
 - * Sprzętowo wybieramy najdłuższy z nich.

Porty wyjściowe

Fragmentacja (1)

- Jeśli rozmiar pakietu jest większy niż MTU (maximum transmission unit) łącza wyjściowego, to pakiet jest dzielony na fragmenty. Przykładowo:
 - MTU Ethernetu = 1500 bajtów,
 - + (teoretyczne) MTU sieci bezprzewodowej 802.11 = 7981 bajtów.

Fragmentacja (2)

0		7	8 15	16	23 24	31
	wersja	IHL	typ usługi		całkowita długość pakietu	
	identyfikator przy fragmentacji			0 D M F	offset fragmentu	
	TTL protokół		protokół	suma kontrolna nagłówka IP		
	źródłowy adres IP docelowy adres IP					

Dzielenie na dowolnym routerze na trasie

- * Fragmenty dostają identyczny identyfikator.
- MF = czy jest więcej fragmentów?
- * Offset = numer pierwszego bajtu w oryginalnym pakiecie.

* Łączenie fragmentów dopiero na komputerze docelowym.

Fragmentacja jest nieefektywna

Dodatkowa praca dla routerów.

- * Dodatkowy narzut (nagłówki pakietów):
 - do wysłania 140 000 bajtów, pierwsze łącze na trasie umożliwia przesłanie 1400 bajtów w pakiecie, najmniejsze na trasie 1250 bajtów;
 - bez fragmentacji: 140 000 / 1250 = 112 pakietów
 - z fragmentacją: wysyłamy 140 000 / 1400 = 100 pakietów, ale każdy dzielony później na dwa.

* Jak poznać najmniejsze łącze na trasie?

Wykrywanie minimalnego MTU na ścieżce

* Ustaw bit DF (don't fragment) w nagłówku IP.

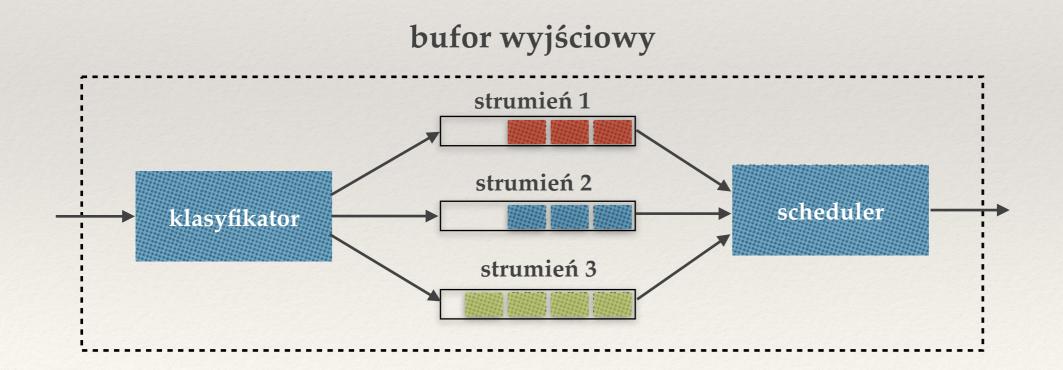
- * Jeśli konieczna fragmentacja na routerze:
 - pakiet wyrzucony;
 - * router odsyła komunikat ICMP (destination unreachable, can't fragment) z rozmiarem MTU kolejnego łącza.

Zmniejsz odpowiednio rozmiar pakietu i ponów wysyłanie.

Co się dzieje w buforze wyjściowym?

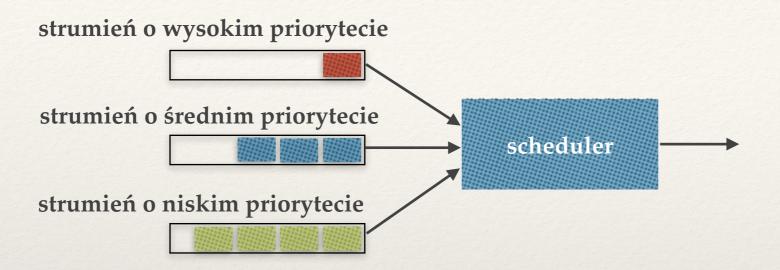
* Kolejka FIFO: pakiety wysyłane w takiej kolejności jak nadeszły.

* Szeregowanie pakietów: Przypisujemy pakiety do strumieni (na podstawie adresu i portu źródłowego + docelowego). Pakiety szeregowane w zależności od strumienia.

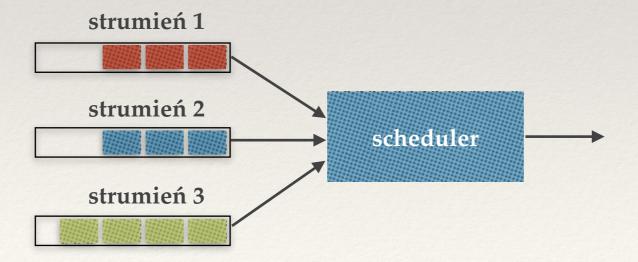

Szeregowanie pakietów w buforze

Szeregowanie względem priorytetów strumieni

* Szeregowanie cykliczne (*round-robin*): po tyle samo pakietów z każdego strumienia.

IPv6

Dlaczego nowa wersja?

- * Adresy IPv4 wyczerpują się (IANA oddała ostatnią pulę regionalnym rejestratorom 3 lutego 2011 r.).
- * ponad 20 lat temu rozpoczęto pracę nad nową wersją (IPv6).
- * 128-bitowe adresy.

Nagłówek IPv6

0	7 8	15	16 23	3 24 31
wersja	typ usługi	identyfikator strumienia		
rozmiar zawartości pakietu		protokół	TTL	
źródłowy adres IP (128 bit)				
docelowy adres IP (128 bit)				

Mniejszy narzut dla routerów:

- nagłówki stałej długości,
- brak fragmentacji,
- brak sumy kontrolnej,
- etykieta strumienia (nie trzeba patrzeć na porty).

Adresy IPv6

- Notacja = 8 bloków po 4 cyfry szesnastkowe, rozdzielonych przez dwukropek.
 - + Przykładowo A = 2001:0db8:0000:0000:0000:0000:1428:0000
 - + localhost = 0000:0000:0000:0000:0000:0000:0001/128

* Uproszczenia zapisu:

- Można opuszczać wiodące zera w każdym bloku (do niepustego ciągu).
- * Jeden ciąg zerowych bloków zer można zastąpić przez ::.
- + Przykłady:
 - A = 2001:db8::1428:0
 - localhost = ::1/128

Sieci

- Wszystkie sieci w IPv6 mają maskę /64
 - * 64 bity na adres sieci, 64 bity na adres komputera wewnątrz sieci.
 - Wyjątki: łącza dwupunktowe używają masek / 127.

- Brak adresu rozgłoszeniowego (broadcast).
- * Zdefiniowane wiele specjalnych adresów multicastowych:
 - ff02::1 wszystkie adresy w sieci lokalnej (jak broadcast)
 - * ff02::2 wszystkie routery w sieci lokalnej

+ ...

IPv4 a IPv6

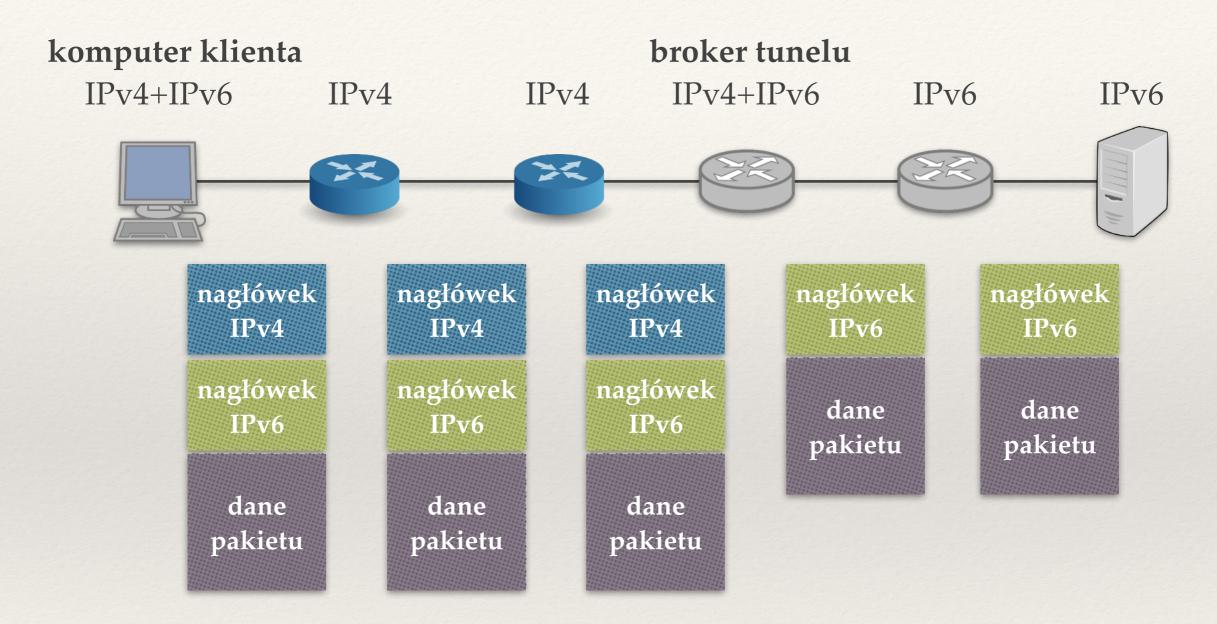
- * Większość dużych serwisów (Google, Facebook, ...) ma swoje wersje IPv6.
 - * Osobne serwery lub serwery z podwójnym stosem (potrafią interpretować pakiety IPv4 i IPv6).

 Duża część routerów w rdzeniu Internetu potrafi przesyłać pakiety IPv6.

* Co zrobić, jeśli router naszego ISP nie ma adresu IPv6?

IPv4 a IPv6: mechanizmy migracji

Tunelowanie 6in4 = pakiety IPv6 przesyłane jako dane pakietów IPv4.

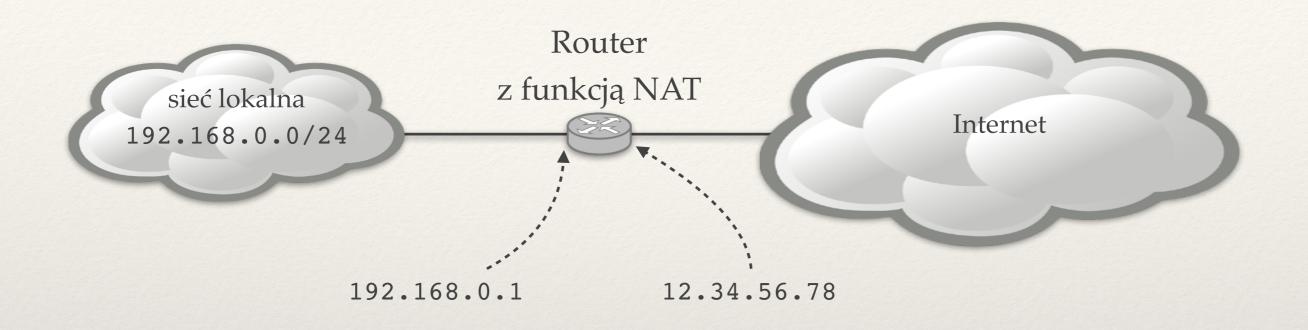
Pomiędzy komputerem a brokerem tworzony jest logiczny kanał (1 hop z punktu widzenia IPv6).

NAT

Coraz większe zapotrzebowanie na adresy IP

- * Adresy IPv4 wyczerpują się.
- Wdrożenie IPv6 wciąż trwa.
- ♦ Adresy IP są dość kosztowne → pojedyncze IP dla całych firm.

NAT

- * Z reszty Internetu cała sieć lokalna wygląda tak samo, jak pojedynczy komputer z adresem 12.34.56.78.
- Nie można (w normalny sposób) dostać się z Internetu do komputerów z LAN. Jak sobie z tym radzić?

Co robi router z funkcją NAT?

- * Komputer z sieci 192.168.1.0/24 wysyła pakiet do Internetu.
 - + Pakiet ma:
 - źródłowy adres i port = A, PA,
 - docelowy adres i port = C, P_C .
 - * Pakiet przechodzi przez router NAT o zewnętrznym adresie B, który na podstawie krotki (A, P_A, C, P_C) wybiera port P_B.
 - * W pakiecie adres i port źródłowy zostają podmienione na (B, P_B).

* Tablica NAT:

- * Przechowuje przez pewien czas przypisanie (A, P_A , C, P_C) \rightarrow P_B .
- * Dla kolejnych podobnych pakietów przypisanie będzie takie samo.
- * Jeśli przychodzi pakiet do (B, P_B) to jego adres i port docelowy zostanie podmieniony na (A, P_A).

Adresy prywatne

Adresy przeznaczone do sieci lokalnych.

- Pakiety z takimi adresami nie są przekazywane przez routery.
- * W różnych sieciach mogą być te same adresy.
- * Pule adresów:
 - + 10.0.0/8 (jedna sieć klasy A),
 - + 172.16.0.0/12 (16 sieci klasy B),
 - + 192.168.0.0/16 (256 sieci klasy C).

Zalety i wady NAT

Zalety:

- * Rozwiązuje problem braku adresów IP.
- Można zmienić adresy IP wewnątrz sieci bez powiadamiania Internetu.
- * Można zmienić ISP pozostawiając adresowanie IP wewnątrz sieci.

Wady:

- Nieosiągalność komputerów z Internetu (aplikacje P2P).
- * Psucie modelu warstwowego (router modyfikuje treść pakietu).

Lektura dodatkowa

- * Kurose & Ross: rozdział 4.
- * Tanenbaum: rozdział 5.
- * Stevens: rozdział 8.
- Dokumentacja online:
 - http://www.networksorcery.com/enp/protocol/ipv6.htm
 - http://www.networksorcery.com/enp/protocol/udp.htm
 - Beej's Guide to Network Programming: http://beej.us/guide/bgnet/

Zagadnienia

- * Co to są prywatne adresy IP? Jakie pule adresów są zarezerwowane na takie adresy?
- * Co robi funkcja bind()?
- * Czym różnią się porty o numerach mniejszych niż 1024 od innych?
- Jakie są zadania procesora routingu, portu wejściowego, portu wyjściowego i struktury przełączającej?
- Czym się różni przełączanie pakietów w routerze za pomocą RAM od przełączania za pomocą struktury przełączającej?
- * Jakie są pożądane cechy struktury przełączającej w routerze?
- * Gdzie w routerze stosuje się buforowanie? Po co?
- Po co w portach wyjściowych klasyfikuje się pakiety?
- * Co to jest blokowanie początku kolejki? Gdzie występuje? Jak się go rozwiązuje?
- * Rozwiń skrót LPM.
- Jakie znasz struktury danych implementujące LPM? Porównaj je.
- Co to jest pamięć TCAM? Jak można ją zastosować do implementacji LPM?
- Na czym polega fragmentacja IP? Gdzie się ją stosuje i dlaczego? Gdzie łączy się fragmenty?
- * Co to jest MTU? Na czym polega technika wykrywania wartości MTU dla ścieżki?
- Jak działa szeregowanie pakietów w buforze wyjściowym routera?
- Jakie są różnice pomiędzy nagłówkami IPv4 i IPv6?
- Zapisz adres IPv6 0321:0000:0000:0123:0000:0000:00001 w najkrótszej możliwej postaci.
- Co to jest tunelowanie 6in4?
- Na czym polega NAT i po co się go stosuje? Jakie są jego zalety i wady?
- Jaki stan musi przechowywać router z funkcją NAT?